

Манастир Високи Дечани крије тајну српске историје: Ко је мистериозна принцеза са фреске

У манастиру Високи Дечани налази се фреска која годинама задаје муке историчарима. На њој су приказани царица Јелена, њен син — млади царевић Урош и још једна непозната фигура, виша и, по свему судећи, старија од Уроша, али свакако још млада.

Непозната особа једина на глави нема венац, а натпис поред ње је у целости уништен, па ју је **немогуће идентификовати**.

Званична историја забележила је да је најпознатији српски средњовековни владар, **цар Душан имао само једно дете** — сина Уроша који га је наследио, али који није успео да сачува очеву велику државу која се убрзо после Душанове смрти распала. У народу је остао упамћен као Урош Нејаки. Дуг низ српских владара из **династије Немањић** са њим се прекинуо.

Ипак, једна **фреска у манастиру Високи Дечани** можда крије једну

другачију верзију историје, [пише](#) „Историјски забавник“, постављајући питање да ли је могуће да је Душан Силни имао још једно дете.

Мистериозна фигура са фреске

Чињеница да је осликана поред царице и царевића говори о њеном високом пореклу. Други доказ је одело украшено двоглавим орловима, симболом Немањића. Сматра се да је фреска настала пре јесени 1343. године.

Поједини историчари верују да је мистериозна фигура заправо **принцеза — изгубљена ћерка цара Душана**. Ако је постојала, звала се Теодора, исто као Душанова мајка.

Међутим, има и оних који поричу ову тврдњу.

„Према нашој историјографији та друга фигура поред Уроша је Симеон Синиша, полубрат цара Душана. Ипак, ово не одговара ономе што је приказано на фресци. Разлика у годинама између Уроша и Симеона Синише је велика, око 12 или 13 година. Урош је рођен 1337. а Симеон Синиша 1326. Када се гледа та фреска, разлика у старости између фигура је много мања“, објашњава Александар Тешић, књижевник и аутор серијала о Милошу Обилићу у коме се као један од ликова помиње управо Теодора, Урошева старија сестра и прво дете цара Душана.

Тешић истиче да његова књижевна Теодора није фиктивни лик. Осим фреске, кључан доказ му представља и запис Нићифора Григора, угледног византијског историчара чија се дела и записи сматрају веома квалитетним штивом за проучавање историје, а који помиње ћерку цара Душана. На све то, Григор је био савременик српског цара.

Ко је била Теодора и каква је била њена судбина?

Нићифор Григора у свом делу „Ромејска историја“ детаљно описује епизоду покушаја удаје ћерке цара Душана за једног од синова турског султана Орхана 1351. године. Њему је упућено српско посланство са предлогом о родбинском повезивању, а султан је, према Григору „примивши радосно ово посланство, послао и потврду уговора као и посланике да потврде брак“.

На овај начин, Душан би обезбедио бар привремен мир са Турцима.

„Царевићу Нићифору није споменуто тек узгред. Он је описао цео догађај и не видим зашто би га измислио. У то време Душан је био у сукобу са Јованом Кантакузином, византијским регентом. Онда се Јован уплашио да ће му Душан преотети савезништво са Турцима јер је удаја значила савезништво. Тако је Кантакузин послао војску да пресретне турско посланство и побио их, чиме је овај покушај повезивања пропао“, указује Александар Тешић.

Тешић наводи да постоји могућност да су ови преговори настављени и да су крунисани **склапањем брака** између Душанове ћерке и самог султана Орхана.

Цар Душан изненада је умро 1355. а 1361. иста судбина је задесила и султана Орхана. Теодори се, негде међу многобројним женама „куће суза“ где су упућиване жене и наложнице старог султана, тада губи траг.

Мистерију представља чињеница да остали историјски списи **принцезу Теодору** не помињу.